

ligt Honorar derfor. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, det er jeg ikke i Stand til, men jeg mener, det er forsvarligt at nedsætte den Sum, der her er Tale om, fra 20,000 Kr. til 10,000 Kr.

Jeg maa endvidere udtale min Glæde over den Stilling, Udvalget har taget til den lille Bevilling, der var foreslaaet til Tilskud til Præmiering af Staldbedømmelser. Jeg gjorde ved første Behandling opmærksom paa, at der, saa vidt jeg har kunnet lægge Mærke til, særlig i Husmandskredse er megen Interesse for denne Bevilling, og jeg tror, at man i disse Kredse kan gøre et Arbejde af Betydning paa dette Omraade. Jeg vil understrege den Bemærkning i Betænkningen, hvor det om denne Sag hedder, at man „forudsætter, at Tilskuddet ydes efter de almindelige Regler for Præmiering, saaledes at de paagældende Foreninger indenfor Bevillingens Ramme erholde et Tilskud, der er lig Halvdelen af de udbetalte Præmiebeløb“. Jeg vil haabe, at dette Forhold vil gøre sig gældende i de kommende Tider, og under den Forudsætning mener jeg, at denne Bevilling vil komme til at gøre megen Nytte.

Af de øvrige Ændringsforslag skal jeg blot omtale enkelte. Først vil jeg anbefale Ændringsforslaget under Nr. 22 vedrørende Afvigelser fra de skærpede Bestemmelser, der tænkes indførte med Hensyn til Præmiering ved Dyrskuer. Der er af et Mindretal stillet et Forslag om at give Landboforeningerne en fri Stilling paa dette Omraade. Jeg mener, at dette kan føre for vidt, og vil derfor anbefale Fleraltets Forslag under Nr. 22, hvorefter man ikke kan fravige Reglerne, medmindre man har Landbrugsministeriets Samtykke. Det vilde vist føre lidt for vidt, om man over en lav Sko gav Landboforeningerne Ret til at fravige de skærpede Bestemmelser. Jeg mener i det hele, som det ogsaa fremgaar af de Bemærkninger i Betænkningen, jeg har medunderskrevet, at naar man nu reviderer Husdyrloven, en Lov, der har været gældende i 10 Aar, maa det være rigtigst at skærpe de Betingelser, der kunne opstilles, for at der kan ydes Præmier til Husdyrbruget.

Et Mindretal har under Nr. 13 stillet et Ændringsforslag, som angaar Fjerkræavlens. Om dette kan jeg kort udtale, at de Tanker, der ligge til Grund for dets Fremkomst, have vor Sympati. Vi have imidlertid ikke kunnet slutte os til Forslaget, for det første, fordi det i Form'en ikke tiltaler os, og for det andet, fordi vi,

ligesom for øvrigt ogsaa andre, ikke ere begejstrede for Tanken om at oprette nye Statskonsulentembeder. Imidlertid mene vi, at der er Grund til at støtte Fjerkræavlens, og jeg vil henstille, at denne Sag senere tages op til fornyet Overvejelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dette Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal, ikke vil blive fastholdt til Afstemning, men blive taget tilbage, saa at Sagen kan tages op ved en senere Lejlighed. Jeg mener ogsaa, der er noget i den Betragtning, der er gjort gældende, at dette Spørgsmaal ikke hører hjemme paa denne Lov, men bør løses paa en anden Lov, og vi ville altsaa fra vor Side gerne være med til at tage det op til velvillig Overvejelse, naar det paa anden Maade maatte komme frem til Behandling her i Tinget.

Endelig skal jeg blot sige, at Ændringsforslag Nr. 36 har vor varmeste Tilslutning. Det er det lille Forslag om at stryge Bestemmelsen om Indbrænding af Mærker paa Hingste ved Dyrskuer. Jeg slutter mig ganske til den ærede Ordfører, naar han siger, at denne Indbrænding maa opfattes som Dyrplageri. Til Trods for de Bemærkninger, der ere fremsatte i modsat Retning, kan jeg ikke se rettere, end at det er en Art Dyrplageri, man her sætter i Værk, og det bør man ikke gøre ved en Lov.

Med disse Bemærkninger vil jeg anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller de Flertal, hvortil de socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget have sluttet sig. Det er min Opfattelse, at naar de vedtages, vil den Lov, der bliver Resultatet, ikke alene blive en brugelig Lov, men en Lov, under hvilken Husdyrbruget i vort Land kan trives og udvikles i samme heldige Retning, som det under den gamle Lov har udviklet sig.

Rasmus Hansen: Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) har omtalt de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget eller af dets Flertal, og jeg skal derfor indskrænke mig til at omtale de Ændringsforslag, hvortil jeg selv er Medforslagsstiller. Der er for det første Ændringsforslaget under Nr. 4, som gaar ud paa, at Tilskuddet til Avlsforeningshingste, der alt er bestemt i Medfør af de hidtil gældende Regler, bibeholdes ubeskaaret for den resterende Del af den femaarige Periode, indtil de have faaet den fulde Sum, der tilkommer dem. Det foreliggende Lovforslag gaar nemlig ud paa, at Tilskuddet skal nedsættes med en Fjerdedel